



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Afflictio Consolans, Seu Svccincta Non Minvs Ac Clara Methodvs

Wintrich, Victor

Coloniæ, 1644

Discvrsvs II. Quia venit Rex, qui omnium suffragijs vt bonus approbatus
est.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45734](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45734)

DISCURSUS II.

*Benedictus qui venit in nomine
Domini. Matth. 21.*

Quia venit Rex, qui omnium
suffragijs vt bonus appro-
batus est.

Dixi superiùs, Puerum esse Regem
non decere, ob incommoda (si
talis sit) sequentia, & ostendi
meritò benedici Christum Regem, qui
puer non erat, neque per alios Consi-
liarios ad subditorum perniciem & in-
teritum, sed per seipsum ad omnium sa-
lutem regebatur. Venerat enim Filius
hominis quærere, & saluum facere,
quod perierat. Nunc

Luc. 19.

Primò ostendã, Principes debere
esse bonos.

Secundò, sin, inundare quolibet mala.

Tertiò, talem Regem nostrum Chri-
stum fuisse.

RE-

REGES BONI SINT.

Foelix, terq; quaterq; beata Patria, cui Regem bonum habere obtigit. Ad hoc sanè tam Ethnicorum, quàm Sancto- rum tendunt monita; hoc profanæ æquæ ac sacræ requirunt Scripturæ.

Eias, cùm Romæ Romulus, in Iudæa verò Ezechias regnaret, Prienensium simul & Philosophus & Princeps & Dominus erat; qui, quia optimè rexerat, morti propinquus rogatur à Prienæis, tanti viri iacturam acerbissimo sibi dolori fore ostendentibus, vt Leges nonnullas conderet, ad quarum præscriptum Ducem & Principem ipsi successurum eligerent; qui hanc inter alias de Principum bonitate tulit.

Nemo Prienensium Princeps constituitor, nisi cunctis totius Populi suffragiis tanquam vir bonus fuerit approbatus; nunquam enim rectò illi parebitur, qui impius ab vniuersis habetur.

Confirmat hoc Plutarchus, in Epistola quadam ad Traianum, dicens: Cùm omnibus, Serenissime Princeps, leges dederis, has tibi ego dabo: Sit hæc prima lex: Ita cautus viuito, vt nullius vitij
fin-

singularis notari possis; si enim virtute Princeps excellit, nullus ex illius domesticis dissolutus esse audebit. Adde: Nulla alia lege in Republica opus est, quam vt Principem bonæ vitæ esse manifestum sit vniuersis.

Quid? Annon & Sophia Augusta Iuliani vxor ad Tyberium Constantinum sic perorat? Non foelicia appellari posse tempora, nisi Principes virtute præstantes rerum potiti sint.

Nec aliter nos sacræ docent Scripturæ, quæ in Iudicum, Regum & Principum electione ad bonitatem respiciendum monent, hortantur & mandant. Et quia de Regibus sermo, dum primum Regem Iudæ & Israël Deus ipse eligeret, si non ad bonitatem eius respexerit, vide; dum regnum eius stabiliendum, si in ea permaneret, sin, eum abijciendum, populoq; maximo nocumento futurum esse assererat. Sic habet sacer Textus

2. Reg. 9. Erat vir nomine Cis de tribu Benjamin, & erat ei filius vocabulo Saul electus & bonus, & non erat de filijs Israël melior isto. Hic eligitur. Sed bonitate contempta, probitate neglecta, audi quid se

sequatur: *Nonne cum paruulus esses in oculis tuis, caput in tribubus factus es? quare ergo non audisti vocem Domini?* Ibid. 15.

Ob hoc perdidit infoelix Regnum, Diademate priuatur, orbatur Imperio, pugnam infoeliciter gerit, hostibus ludibrio redditur. Vitam, famam, filiumq; vno amittit die. Non hic benedictus.

Idem meum intentum Dauidis electio clarissime ostendit, vbi non ad exteriora Propheta Elector, sed ad eum qui secundum cor Dei esset, respicere admonetur. Venit Eliab filius Isai, adducitur Aminadab. Et ait Dominus: *Non respicias vultum eius, neque altitudinem statura eius, quoniam abieci eum, nec iuxta intuitum hominis ego iudico.* Ibid. 16. Venit nouissime Dauid, paruulus, bonus & probus, vngitur, eligitur, & Rex proclamatur, quia secundum cor Dei erat; ideoque bene de illo dici poterat: *Benedictus qui venit in nomine Domini.*

EFFECTVS MALI MALORVM
PRINCIPVM.

Quam verò Reges bonos esse necessarium sit, grauissima, quæ per malos in

G

re-

regnum immergunt, damna & incommoda demonstrant, quòd scilicet malè exempla suis præbeant, & iustis, Omnipotentis Dei, seq; suosq; supplicijs obijciant & inuoluant.

Nouendecim super Israëlem tantum dominabantur Reges, quorum nullus bonus repertus, sed malitia sua Regum Regum suscitantes iram, meritas demeritorum poenas dedere, quibus & subditos inuoluerunt. Audi quid Samuel

1.Reg. 17. raëli minetur: *Si in malitia perseveraueritis, & vos & Rex vester simul peribitis.*

Lib. 6. Epist. Ep. 7. Rem perbellè tetigit Gregorius, dum ait: Ita sibi Regentium merita con-

nectuntur & plebium, vt ex culpa Prælatorum deterior fiat culpa subditorum, & sæpè ex merito plebium delinquat veritas Pastorum. Et proferens huius rei exempla, adiecit: Pharisei malo suo exemplo

Matt. 23. clauderant regnum Coelorum, &

2.Reg. 24 peccatis populi David superbit, & per se stem causat.

Quid? de talibus ne dici potest, quòd benedicti veniant, qui tot suos maledictionibus exponunt? cum expressè minetur Deus Exercituum Israëli, quòd

*effœminati eis dominabuntur. Quid
postea? Et irruet populus vir ad virum, Isa. 3.
& vnusquisque ad proximum suum, tu-
multuabitur puer contra senem, & igno-
bilis contra Nobilem. En quid vita malo-
rum Principum non mali præstet; an ta-
les offenso Numine pacem sperabunt?*

**BONI REGES BONA PROMEREN-
TUR SIBI, SVIS.**

Longè diuersa ratio est cum Principi-
bus bonis; hi enim, præter hoc, quòd
subditos suos bonos esse cogant, mala
etiam ab eis, suis auertunt meritis: pro-
indeq; verè benedicti.

Hoc, in re grauißima, & maximè ar-
cana, illustro. Aduerte. Promiserat
Deus Messiam Regem illum mansuetum,
Benedictum illum in nomine Domini,
se daturum, sed ob hominum peccata
in tantum differt & prolongat eius ad-
uentum, vt etiam in fabulam Dei verte-
retur promissio: *Modicum ibi, & modi- Isa. 28.
cum ibi*, dicunt desperantes, quasi, *ex-
specta, reexpecta*. Dauid autem, quia Rex
bonus, quia testimonium habebat con-
scientiæ suæ, quia homo secundum cor
G 2 Dei,

Dei, quia veraciter dicere poterat: *Pro*
Psal. 138. ha me Deus, & scito cor meum. Interrog
me, & cognosce semitas meas, & vid
si via iniquitatis in me est, - -
 Audacter accelerationem aduentus
 Christi petit, in sui gratiam, dum ait:
Propter David seruum tuum non auer
faciem Christi tui. Quod, ô Deus, ob po
puli differs peccata, ob Regis confite
merita. Hinc illud: Memento Domini
Ibid. 131. David & omnis mansuetudinis eius.

CHRISTVS REX BONVS.

Et nunc intelligite Reges, Christum
 Regem intuemini benedictum, quia bo
 nus erat, in tantum vt & subditis suis
 quibus præfuit, profuerit merito & ex
 emplo. Dicere poterat cum Samuele
1. Reg. 12. Conuersatus sum coram vobis ab adole
scencia mea, vsque ad hanc diem. Ego
præsto sum, loquimini de me coram Domi
no & Christo eius, vtrum bouem cuiuspiam
quam tulerim, aut quenquam calumni
tus sim, si oppressi aliquem, si manus ac
cepi. Sic, sic Bonus noster Rex, & idem
Benedictus, intrepidè hostes interpe
lat: Quis ex vobis arguet me de peccato,

Io. 37. 8.

Ab adolescentia vobiscum conuersatus sum, qualiter, ipsi scitis; multa bona opera ostendi vobis, in sanctitate, honestate, pietate, pernoctans in oratione: loquimini de me, vtrum bouem cuiusquam tulerim? Quid tulisses nostra, qui te ipsum pro nobis, nobis dedisti? Verè benedictus.

Loquimini de me, vtrum quempiam calumniatus sim? Quid calumniatus es: qui etiam pro inimicis nos orare iussisti, eisq; benefacere? Verè benedictus. *Matt. 5.*

Loquimini de me, si oppressi aliquem? Quid oppressisses, qui tam dulciter oppressos & oneratos ad te vocas vtiq; refocillandos? Venite ad me omnes, qui laboratis & onerati estis, & ego reficiam vos. Verè benedictus. *Ibid. 11.*

Loquimini de me, si munus accepi? Quid accepisses? liberaliter & magnificè munera elargiris. Quot millia tam potenter, quàm mirabiliter satiasti? hauristum frigida à Samaritana emendicas, & regnum Coelorum rependis? Verè benedictus. *Ioan. 6. Ibid. 4.*

Si igitur mali mala præbeant suis Reges subditis exempla, & tot etiam mor-

res ad suos transmittant, quot scandala bene equidem Rex noster bona dat exempla, & vitam elargitur æternam: illa amplectere, hanc habebis.

Psal. 83.

Nec tantum ideo benedictus, quia bonus, sed quia suis sua communicat merita, ut ob huius Regis bonitatem nobis bene sit. Nouerat hoc Psalmista, dum Regis huius præterit merita Patrem placaturus: *Respice*, dixit, *in faciem Christi tui*, Regis nostri boni. Si mali sumus, ille bonus est. *Respice in faciem eius, & parce.* Punire vis subditos? respice in faciem superioris, qui bonus; bella contra plebem moliris? respice in faciem Ducis, quia bonus. Pestem immittere vis in membra? respice in faciem Capitis, quia bonum. Affligere gentem fame meditaris? respice in faciem Principis, quia bonus.

ECCE ERGO BENEDICTVS
QVI VENIT.

Ut habeas, ô miser, ut obtineas, ô pauper, cuius merita & bona Patri præsentas, ipse enim factus est nobis à Patre coram Patre sapientia & iustitia.

1. Cor. 1.

à Patre coram Patre sapientia & iustitia.

*stitia & sanctificatio & Redemptio. Vide
Bernard.*

Ser. 22.

DISCURSVS III.

*Benedictus qui venit in nomine
Domini. Matth. 21.*

Quia venit Rex præclarè do-
ctus.

Ostendi in priori discursu, quo-
modo Reges generaliter boni ef-
se debeant, vt sicut malorum
Principum malitia subditis nocet, sic
bonitas eorum profit, Christumq; verè
benedictum fuisse, ob cuius bonitatem
& merita subditis à Patre offensa dimif-
sa est & condonata.

Docebo hîc Christum benedicendum
meritò, quia venit vt Rex gnarè
doctus.

Dicendorum erit ordo,
Primò, necessariò Principes doctos
requiri,